

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2010 /7 / 26 mei 2010

Inzake ... , ... ,
 bijgestaan door ... , jurist, COV

 verzoekende partij,

tegen de inrichtende macht vzw ... , met maatschappelijke zetel te ... ,
 vertegenwoordigd door meester ... , advocaat,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 12 april 2010 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissingen van de inrichtende macht vzw ... van 24 maart en van 30 maart 2010, aan verzoekster de ordemaatregel van de preventieve schorsing opleggen.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster is vastbenoemd als kleuteronderwijzeres in het

Op 26 februari 2010 start het schoolbestuur een tuchtprocedure.

Op 23 maart wordt verzoekster preventief geschorst bij hoogdringendheid met onmiddellijke ingang en voor de duur van 3 maanden. De beslissing wordt haar betekend bij aangetekende brief van 24 maart 2010. Zij wordt gehoord op 30 maart 2010 en dezelfde dag geschorst voor de duur van de tuchtprocedure. De beslissing wordt haar betekend bij aangetekende brief van 2 april 2010.

Verzoekende partij stelt met voormeld beroepsschrift van 12 april 2010 beroep in tegen de beslissingen tot preventieve schorsing van 24 [23] maart 2010 en van 30 maart 2010.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

Met een schrijven van 22 april 2010 maakt de inrichtende macht de stukken van het dossier over.

Op 11 mei 2010 wordt het verweer bij aangetekende brief ingediend.

Deze processtukken zijn binnen de termijn en naar de vorm en regelmatig ingediend.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 26 mei 2010.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoekster is in dienst bij een inrichtende macht die twee verschillende scholen organiseert en met beide scholen deel uit maakt van een scholengemeenschap basisonderwijs.

De inrichtende macht belast verzoekster, geaffecteerd in de eerste school, met een opdracht te presteren in haar tweede school. Verzoekster is van oordeel dat deze opdracht haar gegeven wordt in strijd met haar statutaire rechten. Zij weigert deze opdracht te aanvaarden en stelt dat zij niet preventief kan worden geschorst omdat zij staat op de erkenning van de rechten die zij aan haar statuut ontleent.

Verwerende partij beroept zich op art. 36*octies*, § 1, 3° van het decreet rechtspositie van 27 maart 1991 dat luidt:

“§ 1. Zonder afbreuk te doen aan de principes dat een personeelslid wordt geaffecteerd aan een instelling, kunnen: [...]

3° de leden van het onderwijzend personeel van de scholen die de scholengemeenschap vormen, voor de vervulling van opdrachten voor andere scholen van de scholengemeenschap worden ingezet.”

De verwerende partij is van oordeel dat onderwijs noodzakelijk bij de leerlingen verstrekt wordt en dat het niet zinnig zou zijn te bepalen dat een lid van het onderwijzend personeel voor een andere instelling kan worden ingezet indien dat niet mag gebeuren in die andere instelling.

Verzoekende partij is daarentegen van mening dat de ingeroepen bepaling een beperkte draagwijdte heeft. Zij verwijst daarvoor onder meer naar de § 1, 2° van het zelfde artikel waarin bepaald wordt dat leden van het beleids- en ondersteunend personeel kunnen worden ingezet ‘voor en in’ andere scholen van de scholengemeenschap en naar de tweede paragraaf waarin de grenzen van deze inzetbaarheid in een andere instelling

worden bepaald, wat niet het geval is voor het onderwijzend personeel vermeld onder het 3° van de § 1.

4.2. De Kamer van beroep is van oordeel dat uit de ontstaansgeschiedenis van deze bepalingen blijkt dat aan de daarin voorkomende inzetbaarheid van het onderwijzend personeel voor een andere instelling van de scholengemeenschap de beperkende draagwijdte moet worden gegeven die de verzoekende partij daaraan toekent. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat het manifest niet de bedoeling was om de inrichtende macht van een scholengemeenschap te machtigen om leden van het onderwijzend personeel zonder beperking in te zetten in een andere school van de scholengemeenschap dan die waar het personeelslid geaffecteerd is (zie o.m. *Parl. St.* 2002-03, nr. 1720/1, 123; ook art. 17^{quater} Decreet rechtspositie)

De Kamer van beroep is van oordeel dat de verwerende partij in eerste instantie na het lezen van de tekst nog had kunnen van oordeel zijn dat zij gerechtigd was om verzoekster tewerk te stellen in een school waar ze niet geaffecteerd was. Verzoekster heeft evenwel constant en met de grootste nadruk gesteld dat deze interpretatie onaanvaardbaar was en strijdig met het decreet. Verwerende partij heeft aanvankelijk in die mate met het verweer van verzoekende partij rekening gehouden dat zij geprobeerd heeft om verzoekster te werk te stellen in de school waar ze geaffecteerd is, maar belast werd met opdrachten zorgbeleid voor leerlingen van de tweede school van verwerende partij. Verwerende partij stelt het voor als zou dit zuiver een welwillende tegemoetkoming geweest zijn tegenover het standpunt van verzoekster dat daarmee nog niet aanvaard werd. De Kamer is van oordeel dat het consequente en geargumenteerde verzet van verzoekster voor verwerende partij de verplichting inhield om zorgvuldig de draagwijdte van de door haar ingeroepen decreetsbepaling te onderzoeken. Dit zou naar het oordeel van de Kamer aan het licht gebracht hebben dat het manifest de bedoeling van de decreetgever is geweest om de inzetbaarheid van de leden van het onderwijzend personeel voor een andere instelling van de scholengemeenschap een beperkte draagwijdte te geven. Zowel een zorgvuldige lectuur van de parlementaire voorbereiding, als adviezen van vakbonden, onderwijskoepels en het departement onderwijs zouden dat hebben kunnen bevestigen.

4.3. Verwerende partij heeft, naar het oordeel van de Kamer integendeel vastgehouden aan haar initiële beslissing en geprobeerd die door te voeren door het hanteren van een ongelukkige regeling waarbij de kleuters constant van de tweede naar de eerste school moesten worden overgebracht. Zij heeft daarna een ingenieuze constructie ingeroepen waarbij een bijkomend lokaal buiten de erkende lokalen van de eerste school beschikbaar gesteld werd voor de noden van die eerste school, tevens school van de affectatie van verzoekster, om haar daar te verplichten een opdracht uit te voeren voor de tweede school van de inrichtende macht. Verzoekende partij wees er terecht op dat verwerende partij daarmee een nieuwe overtreding beging door de miskennis van het voorschrift dat vraagt dat overbrengen van leerlingen naar nog niet erkende lokalen de voorafgaande erkenning vereist van de inspectie, wat hier niet gebeurd was (cf. Omzendbrief Programmatie en rationalisatie in het gewoon basisonderwijs, BaO/97/10, 17 juni 1997, punt 8).

4.4. De Kamer van beroep stelt vast dat ter zitting verwerende partij ook verklaarde te begrijpen dat een opdracht in een instelling op verdere afstand griefhoudend zou zijn, maar niet te kunnen inzien dat op zo korte afstand als hier het geval was, datzelfde bezwaar zou kunnen worden ingeroepen. De verwerende partij, inrichtende macht van twee verschillende maar nabijgelegen scholen heeft blijkbaar geoordeeld dat zij een personeelslid van de ene school ook in haar eigen tweede school kon inzetten. Hoezeer deze wens ook te begrijpen kan zijn, hij is niet in overeenstemming met het blijvende juridische onderscheid tussen de twee scholen waarvoor zij, maar niet de personeelsleden van haar afzonderlijke instellingen verantwoordelijkheid draagt. Verwerende partij heeft ten onrechte geoordeeld dat de bepaling van art. 36*octies*, § 1, 3° Decreet rechtspositie haar machtigde om de juridische kloof tussen haar twee instellingen te overbruggen.

4.5. De Kamer van beroep is van oordeel dat de interpretatie van de verwerende partij niet te verzoenen is met draagwijdte van het decreet en dat de consequente en geargumenteerde weigering van verzoekster om de toegewezen opdracht te aanvaarden verwerende partij had moeten aanzetten tot een zorgvuldig onderzoek waaruit, naar het oordeel van de Kamer ondubbelzinnig zou naar voor gekomen zijn dat zij haar interpretatie niet kon handhaven. Door het onvoorzichtig handhaven van haar eigen aanvankelijke interpretatie heeft de verwerende partij kennelijk niet de zorgvuldigheid aan de dag gelegd die van elk schoolbestuur mag worden verwacht. Zij heeft een tweede keer kennelijk haar zorgvuldigheidsplicht verwaarloosd door haar niet voldoende zorgvuldig geverifieerde en onhoudbare interpretatie te nemen als grondslag voor de ordemaatregel van de preventieve schorsing die zij aan de verzoekster heeft opgelegd. De beslissingen tot opleggen van de preventieve schorsing moeten daarom als kennelijk niet wettig gemotiveerde beslissingen worden vernietigd.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met unanimititeit,

Enig artikel.

De beslissingen tot opleggen van de preventieve schorsing van 23 maart en 30 maart 2010 worden vernietigd.

Brussel, 26 mei 2010.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

De heren A. JANSSENS, F. STEVENS en P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heer J. VAN CAENEGHEM, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer Wille niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN